

La batalla pel ciment

En els plans de Mario Conde, Valenciana de Cementos havia de ser la base d'un gran *holding* que servira a Banesto per a aconseguir el control del sector. Els germans Serratosa, primer, i la firma sueca Aker, després, han fet que s'estavella contra la duresa del ciment.

Valenciana de Cementos Portland, S.A., ha significat un gran colp per al jove banquer gallec Mario Conde Conde; qui ha xocat contra part de la vella tradició del Banesto que presideix i contra una empresa valenciana fundada amb un capital social d'un milió de pessetes l'any 1917. Conde vol que Valenciana de Cementos siga la capçalera del grup industrial que vol fer al voltant del Banco Espanol de Crédito. Les desgravacions fiscals que obtindria per l'operació superarien els 44.000 milions de pessetes, però la majoria dels representants de la societat cimentera s'oposen a les pretensions del banquer. La batalla ha passat de les reunions a porta tancada als tribunals i als mitjans de comunicació.

L'origen del conflicte arranca a principis del mes d'abril del 1988. Des de l'inici de l'any Conde i el seu empresari farmacèutic, Juan Abelló, treballaven amb la idea de desvincular del Banesto la família Garnica, però quan don Pablo Garnica s'assabenta de les pretensions de Conde, filtra als mitjans de comunicació, amb l'assessorament de l'advocat Ramon Hermosilla, que "la família Garnica, lligada al Banesto des de la seua creació, no contempla la possibilitat d'abandonar la institució". La resposta de la família fundadora de Banesto va ser immediata i d'una duresa considerable. Pablo Garnica va començar a comprar accions de l'empresa Valenciana de Cementos, autèntica joia del banc, i en pocs mesos la seua cotització en borsa va passar del 2.400 al 4.125%. ¿Què havia passat? Doncs, que Mario Conde sabia què anava la cosa i també havia començat a comprar.

Segons explica Jesús Cacho en el seu llibre *Duelo de titanes*, els Garnica, amb

només un 2 per 100 de les accions, controlaven la societat cimentera, amb el tradicional suport de la família dels Serratosa, propietària d'uns dels paquets individuals més forts. La raó de la influència dels Garnica es basava en la tradicional fidelitat a la família Serratosa, especialment a Josep Serratosa Ridaura, vice-president i conseller delegat de la cimentera i punt feble de Mario Conde per a qualsevol pacte d'influències. De fet, des que Conde observa les importants compres d'accions de Valenciana per part dels Garnica, comença a enllaminir els Serratosa. Fins i tot va arribar a nomenar Josep Serratosa conseller del Banc, la tardor del 1989 (octubre). En aquella època, Banesto controlava el 33% de Valenciana de Cementos; Aker Norcem (filial de la sueca Euroc) l'11%, la família Serratosa més del 20%, els Garnica el 2 i altres accionistes la resta.

EL COLP DE MARIO CONDE

Mario Conde coneixia la influència de don Pablo sobre els Serratosa i comença a prodigar amanyacs a la nova nòvia. Malgrat ser nomenat conseller de Valenciana de Cementos el novembre del 1988, Conde no arriba a ocupar la seva cadira fins l'abril de l'any següent. El banquer demana al president de Valenciana, Pablo Garnica, que abandone el càrrec, però aquest no accepta i, amb el suport dels Serratosa, decideix mantenir-se en el càrrec. Era el 14 d'abril. Conde havia xocat per primera vegada amb la duresa del ciment. La decisió de Pablo Garnica de quedar-se en la presidència de l'empresa tenia alguna altra explicació. Uns dies més tard se sabia.

El dia 26 de juny, Valenciana de Cementos celebra un altre consell d'ad-

ministració i Emilio, el germà de Josep Serratos, explica als consellers una interessant operació per al futur de l'empresa, operació que contempla la venda d'accions de Valenciana als socis d'Aker a canvi de participar en la firma anglesa Castle. Aker passaria a ser propietària del 25% de Valenciana. Aquell dia, Mario Conde va arribar a València amb el seu avió privat; de Manises es va desplaçar ràpidament a la seu que Valenciana té al carrer de Colom i assegut en una butaca escolta les paraules

del *dolent de la pel·lícula: Emilio Serratos*. Aker a canvi de Castle. El banquer, atent a la jugada, en capta de sobre el rerefons i demana al Consell de Valenciana que ajorne la votació. Conde, entès que es tracta d'una burla, amenaça fins i tot de portar el tema davant dels tribunals.

Emilio Serratos explicaria que "no es coneixien aquestes maneres introduïdes pel president del Banesto i que l'acord amb els noruegs no era contra Conde, encara que ho enten-

(PASSA A PÀGINA 83)

Assessors d'èlit

Valenciana de Cementos, fins ara la perla del grup d'empreses candidates a encapçalar el grup industrial del Banesto, acapara els titulars dels diaris amb una nova història d'influències i de batalles de poder real entre els grans de l'economia estatal. La firma valenciana s'ha rodejat d'un bon equip per plantar cara al nou líder de la *beautiful people*, erigit president del Banco Español de Crédito: Mario Conde. En el terreny de la imatge i de la relació d'influències, tant pel que fa de persona a persona com per als mitjans de comunicació, Valenciana de Cementos compta amb l'equip del valencià Josep Lluís Sanchís i la seua societat, *Mediatique*. El seguiment de l'enfrontament amb Banesto, el fa un equip de 15 persones (12 a Madrid, 2 al País Basc i 1 a València). En el camp jurídic, Valenciana va contractar els serveis de l'advocat Ramón Hermosilla, qui manté un despatx amb 20 persones. Hermosilla ja coneix de sobres Mario Conde, especialment de la mà dels *Albertos* (Alberto Cortina i Alberto Alcocer), vells coneguts del jove president de Banesto.

Per l'altre cantó, els interessos de Banesto en Valenciana de Cementos, els porta, en el terreny de la influència, el mateix gabinet del Banc, ben seleccionat per Mario Conde. Les armes són contundents i variades. Jurídicament, des d'un principi Mario Conde y Conde va contractar Rafael López Escolar; encara que, a mesura que els esdeveniments van anar amplificant-se, el nerviosisme va anar augmentant i des de fa ben poc els interessos de Banesto en Valenciana els cuida també el superadvocat Matías Cortés, un altre vell conegut en els conflictes financers més importants que ha viscut en els últims temps el món financer i empresarial espanyol.

Les estratègies són ben diferents, però totes dues parts asseguren ser posseïdores de la raó i de la veritat. A *Mediatique* es cuida ben bé la imatge dels Serratos i es vigila de "no caure en el joc que intenta Banesto, fer d'Emilio Serratos el dolent i de Josep Serratos el bo de la pel·lícula".

L'equip de Banesto defensa Mario Conde i prova les pretensions contràries, que intenten posar-lo en un compromís davant la junta d'accionistes del banc que es farà a Madrid el pròxim 31 de març.

P.M.

(VE DE LA PÀGINA 81) guerra com en contra seua”.

Més tard es descobriria que l'intercanvi d'accions no s'anava a fer directament entre Valenciana i Aker. L'operació s'hauria de fer utilitzant accions de Valenciana en mans d'empreses filials del grup (Cementos del Atlántico, Cemento Iberia i Cementos del Mar). Però, el descobriment més fort per part de Mario Conde va ser que en les condicions de l'operació Banesto perdria el control sobre Valenciana. Mario Conde va aconseguir paraitzar l'operació i Pablo Garnica Mansi va dimitir irrevocablement. El consell de Valenciana de Cementos, celebrat el 12 de setembre a València, va nomenar-ne president Josep Serratos Ridaura i en la mateixa reunió es va aprovar l'entrada de Salvador Salort, mà dreta de Mario Conde en la cimentera i antic home de confiança en l'època d'Antibióticos.

En aquells moments estaven prenent-se posicions en una societat amb uns actius superiors als 52.157 milions de pessetes, un immobilitzat financer de 27.000 milions i unes vendes superiors als 2 milions de tones de ciments.

Després de la dimissió de Pablo Garnica, el Banesto comença a fer públiques algunes informacions relatives al seu protagonisme en Valenciana i Mario Conde comença a utilitzar la paraula “conglomerat” per referir-se a les socie-

Banesto vol fer passar Emili Serratos pel dolent de la pel·lícula i al seu germà Josep pel bo.

Sòlids beneficis

El seguiment de Valenciana de Cementos ens obliga a aturar-nos en l'evolució dels seus beneficis. El 1987, l'empresa va generar uns guanys de 2.500 milions de pessetes. El 1988 els va incrementar fins als 4.700. L'any passat, els beneficis van superar els 10.000 milions de pessetes. Només en els 9 primers mesos de l'any ja arribaven fins als 9.268 milions, segons les xifres facilitades a la Borsa de Madrid per la mateixa societat.

Valenciana de Cementos explota directament les plantes cimenteres de Bunyol i Sant Vicent del Raspeig i dicta el destí de les societats: Cementos

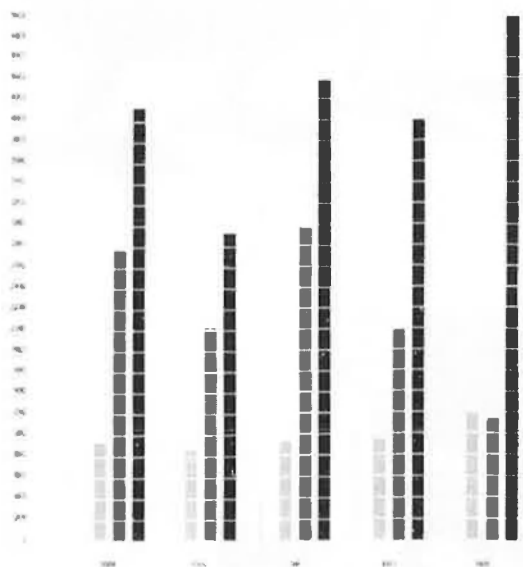
del Mar, Portland de Mallorca, Cementos del Atlántico, Materiales Hidráulicos Griffi, Hispano Dominicana de Cemento Blanco, Ciments Blancs du Maroc i diverses societats formigoneres. A més, Valenciana ha tingut importants participacions en altres sectors, com per exemple el ceràmic (Gres de Valls).

La divisió agrícola de la cimentera no és menys important. El 1988, la producció de cítrics, fruites i hortalisses va tocar les 20.000 tones, i les vendes de flors es van comptabilitzar en 971 milers de dotzenes.

P. M

Evolució cash-flow en Valenciana de Cementos (1984-1989)
(En milions de pts.)

Reserves
Dividends
Amortitzacions i depreciacions
Cash-flow

Pablo Garnica. Conde va forçar la seua dimissió

tats cimenteres del grup, format per Valenciana de Cementos, Auxiliar de la Construcción Sanson, Cementos de las Islas, Cementos Especiales, Portland de Mallorca, Cementos del Atlántico, Cementos Morata del Jalón, Cementos del Mar i Prebeton Valencia.

LA VENJANÇA

Els Garnica s'havien quedat molt molestos i, des del mateix moment de la dimissió de la presidència de la cimentera, comencen a preparar la venjança contra Mario Conde y Conde.

El divendres dia 24 de novembre de l'any passat es va produir un nou fet que tornaria a l'actualitat la batalla del ciment. El president de Valenciana, Josep Serratosa, va dimitir del seu càrrec de conseller de Banesto amb l'explicació que la millor manera de defensar els

interessos de la societat cimentera era estant fora del consell d'administració del banc. El dilluns dia 27 de novembre, les accions de Valenciana van començar a pujar ràpidament, especialment a la Borsa de València. A través del mercat de valors valencià, es va firmar l'operació de venda d'1.535.457 accions de Valenciana de Cementos per valor de 30.000 milions de pessetes. El comprador era l'empresa cimentera noruega AKER NORCEM, que va passar a obtenir fins al 24'8% de la societat presidida per Josep Serratosa. Fins aquell moment, les accions venudes eren propietat de les famílies Serratosa i Garnica i estaven en la filial Cementos del Atlántico. Mario Conde no descobriria l'operació i perdria una nova batalla, encara que la guerra continuara.

En aquest moment, el conflicte va entrar en el terreny legal. Mario Conde

intentava desfer un acord que no s'havia pres en el consell d'administració de Valenciana de Cementos ni tampoc en el consell de Cementos del Atlántico. La decisió, contra les previsions de Mario Conde, es va ratificar als dos consells. En Valenciana van guanyar els Serratosa per 6 vots contra 4 i en Cementos del Atlántico per 3 vots contra 2. Una setmana després, les juntes generals d'accionistes ratifiquen fidelment els acords dels consells i es retira la confiança a Salvador Salort. Banesto i Valenciana recorren a experts jurídics per afrontar una batalla jurídica que no feia més que començar. Paral·lelament, el banc i els Serratosa s'aproximen a AKER, per aconseguir els seus favors a l'hora de qualsevol votació. Banesto va demanar a la Comisió Nacional del Mercat de Valors que investigara si AKER s'havia saltat els imperatius legals per a llançar una Oferta Pública d'Adquisició d'Accions (OPA). Valenciana, per la seua part, volia saber si s'ajustava a la legalitat l'augment de participació de Banesto en la societat cimentera, que ja era del 44%.

Des de Cementos del Atlántico es passa a Sanson, una altra companyia del grup Valenciana. Ara Mario Conde intenta comprar moltes accions per fer-se amb el control de la societat, sense fer cap OPA; fet que provoca que Valenciana presente una altra denúncia a la Comissió de la Borsa. Banesto contesta ràpidament i el passat gener cinc directius d'empreses cimenteres presenten una querella, mitjançant persones intermèdies, contra nou consellers i executius més de societats del grup Valenciana, per presumptes delictes de falsedat en documents, diners negres no ingressats a caixa i altres delictes fiscals.

Els querellats denuncien públicament que quasi tots el querellants són homes de Banesto.

L'última notícia que fins ara s'ha produït en el tema va ser l'adquisició a tràmit de la querella, per part del titular del jutjat número 5 de Madrid, Baltasar Garzón, encara que en Valenciana de Cementos s'ha tret importància a l'assumpte, on s'ha criticat Mario Conde per fer-se passar per Josep Borrel, secretari d'Estat d'Hisenda, en haver denunciat presumptes delictes fiscals.

Però el que no es- (PASSA A PÀGINA 84)

(VE DE PÀGINA 83) capa a cap observador és la inquietud de Mario Conde per *vendre* una bona imatge del Banc davant la junta d'accionistes de l'entitat que se celebrarà a Madrid el dia 31 de març. La recepta que li podran passar els accionistes de l'entitat bancària és tan àmplia com extensa. Conde, que està a l'expectativa de l'obtenció de vora 30.000 milions de pessetes en beneficis fiscals per les ISES, s'ha quedat descolocat davant la batalla que mantenen els grans bancs del país pel control del sector elèctric, manté el conflicte per l'OPA fracassada de Carburos i una altra querrela de GRUCYCSA. A més, el final del conflicte amb la família dels Serratosos pot canviar el disseny de la corporació industrial del Banc.

Finalment, la crisi oberta en Valenciana de Cementos per la pretensió de controlar la societat, ha molestat l'empresariat valencià. Els dirigents empresarials valencians i d'algunes empreses significatives (JOMARSA, Mercadona, Lladró), van propiciar la celebració d'un sopar el passat 15 de gener a la seu de la Confederació Empresarial Valenciana, per tractar els esdeveniments més importants a l'economia espanyola i la seua influència en l'economia valenciana. El tema Valenciana de Cementos i la família Serratosos va ser l'eix de la reunió, i el resultat va ser aclaridor. L'empresariat valencià està del costat dels Serratosos. Era un suport moral, però important si es mira cap enrere i s'observa l'absència de solidaritat històrica en les iniciatives empresarials valencianes.

P. Montava

En els somnis de Mario Conde, Valenciana de Cementos ha fet del ciment un negoci amb grans beneficis.

Els poders de Banesto

La Corporació Industrial de Banesto aspira a arribar a tenir un control sobre 1.400 empreses, filials en la seua majoria d'un grup d'unes 120 empreses matrius, controlades directament per la institució que presideix Mario Conde. La facturació de totes aquestes societats supera els 800.000 milions de pessetes i els seus beneficis giren al voltant dels

63.000 milions. La capitalització borsària està dirigida per Arturo Romanó i representa un total de 813.000 milions de pessetes, xifra que la converteix en la primera empresa de l'estat espanyol d'aquestes característiques.

Les principals empreses del grup són Acerinox, Tudor, La Unión y el Fénix, Petromed, Valenciana de Cementos, Asturiana del Zinc, Sniace i

Agroman. Des d'aquest grup el Banesto estén les seues xarxes a activitats que van des de la siderometal·lúrgia fins al sector assegurances i d'aquí depenen les participacions minoritàries a Carburos, Azucarera, Hidronito, Celulosas del Nervión, Duro Felguera, Tafisa i Industrias Agrícolas.

L'estratègia dissenyada per Mario Conde per a la corpo-

ració industrial, anomenada la corona, es basa en l'organització de dispersa cartera de valors de les societats de cartera, les anomenades ISES. Només les plusvàlues que generaria aquesta operació superarien els 200.000 milions de pessetes, i per això s'han sol·licitat unes exempcions fiscals de 44.767 milions de pessetes.

P. M.